

باید از وجود خود درست استفاده کند تا طلب نابودی ننماید.

شماره پرسش: ۱۹۳۲۱

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۶/۲/۱۹ ۲۱:۵۸:۲۵

متن پرسش

با سلام: در پاسخ پرسش سوم سوال شماره ۱۹۲۹۱ فرموده اید: «چنین دعا‌هایی مصلحت او نیست که اجابت شود» عرض من این است که مصلحت جایی مطرح است که پای سود و زیان وسط باشد. سوال کننده درخواست دارد که بطور کلی از صفحه هستی محو شود در این صورت دیگر کسی وجود ندارد که چیزی به مصلحت او باشد یا نباشد. انسان وقتی به شخص والامقامی دسترسی ندارد و از چشم او افتاده است به نزدیکان و آشنایان او پناه می برد از شما که با خدا آشنا هستید عاجزانه می خواهم که از او بخواهید مرا از هستی (جسمی و روحی) ساقط کند. خدایی که خالق روح انسان است قادر است آن را از بین ببرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی ذات انسان ماورای احساسات و عواطف جزئی‌اش ظرفیت و امکان بودن داشته باشد، رحمت حضرت حق اقتضاء می‌کند که او را وجود بدهد. از این به بعد آن فرد است که باید از وجود خود درست استفاده کند تا طلب نابودی ننماید. همان‌طور که شخص گناهکار در قیامت تقاضا می‌کند: «یا لتنی کنتُ تراباً»، ای کاش من خاک بودم. به گفته‌ی مولوی:

این چنین مشکین که زلف میر ماست

چون که بی‌عقلیم آن زنجیر ماست

این چنین نخلی که لطف یار ماست

چون که ما دزدیم نخلش دار ماست

ای دهل‌های تهی پر زکوب

قسمتان از عید چون شد زخم چوب

موفق باشید